

A Debesu pilsonība:

❖ Paraugi – kuriem līdzināties (Filipiešiem 3:17-19)

- Mums visiem ir cilvēki, kas tā vai citādi ir ietekmējuši mūsu dzīvi vai domas. Varbūt kāds mākslinieks, sportists, mūziķis, dziedātājs. Varbūt kāds mācītājs, sludinātājs, uzticams brālis vai māsa.
- Vai šie „paraugciltie” ir palīdzējuši mums augt kā personībām vai arī nogrimt netikumos, kurus nekad nevajadzēja izmēģināt?
- Pāvils aicina mūs atdarināt tos cilvēkus, kuru piemērs mūs pacilā un mudina kļūt labākiem (Fil. 3:17). Viņš arī brīdina, ka pat ticīgo vidū ir cilvēki, kurus nav vērts atdarināt (Fil. 3:18-19).
- Kād ir atšķirība? Daži domā tikai par zemes lietām, bet citi domā par Jēzu. Labie paraugi, kurus vajadzētu atdarināt, savukārt ir Kristus atdarinātāji (1. Kor. 11:1).

❖ Pilnīga pilsonība (Filipiešiem 3:20-21)

- Atzīsim to, ka kristiešiem ir problēma: dubultā pilsonība. Mēs esam gan šīs pasaules pilsoņi, gan debesu pilsoņi. Tas rada mums nopietnus konfliktus (Rom. 7:22-23).
- Kad iegūsim pilnīgu pilsonību? Kad vairs nebūsim šīs grēcīgās pasaules pilsoņi? Kristus otrajā atnākšanā (Fil. 3:20).
- Kad tiksīm augšāmcelti (vai pārvērsti) un nāvei pār mums vairs nebūs varas, kas notiks?
 - (1) Mums būs ķermenis, un redzēsim Dievu (Ījaba 19:25-27)
 - (2) Mūsu ķermenis būs garīgs, nemirstīgs un nebojājams (1. Kor. 15:42-44, 50-54)
 - (3) Mēs tiksīm pagodināti (Kol. 3:4; Fil. 3:21)

B Līdz brīdim, kad mēs tur nonāksim:

❖ Saskaņa un prieks (Filipiešiem 4:1-6)

- Noslēdzot savu vēstuli, Pāvils savieno dažus personīgus sveicienus ar praktiskiem padomiem. Viņš lūdz Sintihu [uzticamu biedru] un Klémentu palīdzēt Euodijai un Sintikai dzīvot vienprātībā un saskaņā. Par visiem viņiem, Pāvila sadarbības partneriem, viņš saka: „Jūsu vārdi ir jau ierakstīti dzīvības grāmatā” (Fil. 4:2-3 DHHe).
- Šādi padomi var mūs muldināt: „Vienmēr priecājieties [...] Neapgrūtiniet sevi ar nekādām rūpēm” (Fil. 4:4, 6 DHHe). Kā tas var būt iespējams pasaulē, kas ir pilna ar problēmām un bēdām?
- Tas ir iespējams, jo mūsu prieks ir „Kungā” (Fil. 4:4a). Mēs uzliekam Viņam savas rūpes, pārliecināti, ka Viņš var tās nest mūsu vietā (Mt. 6:31-34; 1. Pēt. 5:7).
- Un kā varam nodot savas raizes Jēzum? Lūgšanā (Fil. 4:6).

❖ Tīras domas (Filipiešiem 4:7-9)

- Rezultāts, ja uzticam savas raizes Jēzum un priecājamies, tad sirdī ienāk miers (Fil. 4:7). Miers, ko pasaule nevar ne dot, ne atņemt (Jņ. 14:27; 16:33).
- Pāvils saka, ka šis miers būs kā aizsardzība – pasargās – mūsu jūtas un domas (Fil. 4:7b). Lai šī pasargāšana būtu efektīva, par ko mums būtu jādomā (Fil. 4:8)?
 - (1) Kas vien ir patiess; kas svēts; kas taisns; kas šķīsts; kam laba slava; ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms
 - (2) Kopsavilkumā: „Ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet” (Fil. 4:8b).

❖ Laimes atslēgas (Filipiešiem 4:10-13, 19)

- Mēs esam priecīgi, mums nekas nerada skumjas, ir miers, mūsu domas ir tīras. Mums ir pilnīga un piepildīta dzīve... vai ne?
- Varbūt mums ir labklājība, varbūt ir vajadzības vai problēmas. Ja, tāpat kā Pāvils, mēs esam pilnīgi pārliecināti, ka Dievs vada mūsu dzīvi, mēs turpināsim uzticēties Viņam neatkarīgi no mūsu situācijas (Fil. 4:11-12, 19).
- Tāpat kā Agurs, mēs ticam, ka Dievs mums nedos ne vairāk, ne mazāk par to, kas mums ir labs (Sak.v. 30:8-9).
- Kad dzīvojam ar šādu pārliecību, mēs esam droši, ka Kristū, „visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru” (Fil. 4:13).
- Kas notiek, ja mums nav tā, ko uzskatām par nepieciešamu?
- Lūgsim to no Kunga, un, ja tas ir saskaņā ar Viņa gribu, Viņš mums to piešķirs (Jēk. 4:2b; 1. Jņ. 5:14-15).
- Mēs ne vienmēr zinām, vai tas, ko lūdzam, ir saskaņā ar Viņa gribu, bet ir noteikti lūgumi, par kuriem esam pārliecināti, ka tie vienmēr ir saskaņā ar Viņa gribu.